

2012T727(1)

20 juni 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, neemt op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) de volgende beslissing inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. I.M.A. Bruls-van Strien, advocaat te Nijmegen

tegen:

(wijlen) **Pater [naam/naam]**,
verdere persoonsgegevens zijn onbekend,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven verbonden aan de Congregatie van Missionarissen van
de Heilige Familie (m.s.f.).

1. De procedure

Aangezien [klager] erg veel moeite heeft met het formuleren van zijn klachten, is het gespreksverslag tussen de voorzitter van de Klachtencommissie, de heer mr. G.A.M. Stevens, en [klager], d.d. 14 november 2013 aangemerkt als klaagschrift.

Op 19 maart 2014 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van de heer [naam], provinciaal overste van de Congregatie van Missionarissen van de Heilige Familie (m.s.f.). Op 10 april 2014 is bij de griffie een aanvulling op de inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen.

Op 19 mei 2016 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Omdat klager in een zorginstelling verblijft en niet vervoerd kan worden is klager niet verschenen. Zijn juridisch adviseur, mr. I.M.A. Bruls is wel verschenen.

Namens de Congregatie is verschenen de heer [naam], provinciaal overste van de Congregatie en de heer [naam], archivaris van de Congregatie.

De Klachtencommissie heeft voorts kennis genomen van het nagekomen schrijven van mr. Bruls d.d. 9 mei 2016.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. De ouders van klager hadden een [bedrijf] in [plaats]. Klager moest daarom, tegen zijn zin in, naar een internaat. Ter zitting heeft mr. Bruls verklaard dat het hier een particuliere kostschool in [plaats] betrof. Schuin tegenover de kostschool stond een kapelletje. Deze kapel

lag volgens klager aan [weg] te [plaats]. Elke ochtend ging klager vanuit de kostschool naar de kapel voor de mis.

Klager was ook misdienaar in de kapel. Bij het altaar, tijdens de mis, greep aangeklaagde klager bij zijn piemel en zijn ballen. Aangeklaagde ging met zijn handen onder de kleding van klager en trok vervolgens aan de piemel van klager. Dit gebeurde tussen de consecratie en de zegening als klager aangeklaagde de wijn moest brengen. Klager stond dan met zijn gezicht naar het altaar met zijn schouders naar de mensen in de kerk gekeerd. Het gebeurde elke keer als klager de mis diende, ongeveer twee à drie keer per week tussen 1957 en 1959. Aangeklaagde deed hetzelfde bij andere misdienaars.

Na afloop van de mis kreeg klager soms een appeltje van aangeklaagde. Dan greep aangeklaagde klager weer bij zijn ballen. Dit gebeurde in de sacristie. Aangeklaagde heeft daar ook, over de broek van klager heen, in klagers piemel en ballen gebeten. Ook stopte aangeklaagde soms een stokje met een fluwelen balletje eraan in de billen van klager. Dit gebeurde ongeveer twee à drie keer per maand in de sacristie. Hiervoor kreeg klager dan fl. 50,- of fl. 100,-.

Klager durfde het thuis niet te vertellen. Hij schaamde zich erg. Bovendien dacht klager dat zijn ouders hem toch niet zouden geloven.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

De provinciaal overste van de Congregatie heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de identiteit van aangeklaagde. De provinciaal overste concludeert dat pater [naam/naam] geen lid was van hun Congregatie. Daarnaast merkt de provinciaal overste op dat de Congregatie geen kapel had aan de [weg] in [plaats]. Wel kende de Congregatie een Missieprocuur (met eigen kapel) aan de [weg] te [plaats]. Daarnaast is provinciaal overste van mening dat het klaagschrift geen feitelijke grondslag dan wel aanwijzing bevat om de Congregatie aan te merken als kerkelijk gezagdrager in onderhavige klacht.

Voorts merkt de provinciaal overste op dat de klacht van klager hem weinig aannemelijk voor komt. Onder meer is het moeilijk voor te stellen dat de pater die de mis deed, aan het altaar en voor het oog van de kerkgangers gedurende een bepaalde periode vrijwel dagelijks een misdienaar betast heeft onder diens lange kleding. Feiten, omstandigheden of getuigenissen die het relaas kunnen ondersteunen ontbreken. Ook heeft de provinciaal overste in het archief niets aangetroffen dat in verband gebracht zou kunnen worden met de klacht van klager. Tenslotte zijn er geen andersoortige klachten over leden van de gemeenschap aan de [weg] te [plaats] bekend.

4. De beoordeling ten aanzien van de ontvankelijkheid

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Voordat aan een inhoudelijke behandeling van de klacht kan worden toegekomen, dient op grond van de Procedure te worden beoordeeld of klager in zijn klacht kan worden ontvangen.

4.3. De Klachtencommissie overweegt met betrekking tot de ontvankelijkheid van de klacht als volgt.

In het klaagschrift wordt ‘pater [naam]’ of ‘pater [naam]’ genoemd als (bij)naam van aangeklaagde. Volgens artikel 3.2 van de Procedure moet een klaagschrift ten minste de opgave van de naam van de aangeklaagde en zo mogelijk verdere gegevens van degene tegen wiens of wier gedragingen de klacht is gericht omvatten.

De Klachtencommissie is van oordeel dat enkel opgave van de vermoedelijke voornaam of bijnaam van de aangeklaagde onvoldoende is om te kunnen herleiden tegen welk specifieke persoon de klacht van klager zich richt. Tijdens de behandeling van de klacht van klager ter zitting, heeft de juridisch adviseur niet meer duidelijkheid kunnen verschaffen over de personalia van de aangeklaagde.

4.4. Behalve de informatie uit het verhaal van klager, zijn er over deze aangeklaagde geen nadere gegevens voorhanden.

4.5. Nu niet vaststaat tegen wie de klacht van klager zich specifiek richt, is niet voldaan aan de vereisten van artikel 3.2 van de Procedure. Gelet hierop kan de Klachtencommissie niet anders dan de klacht van klager niet-ontvankelijk te verklaren.

5. De beslissing

De Klachtencommissie verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht.

Deze beslissing is vastgesteld op 20 juni 2016 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. P.R.M. van der Ven pr. en drs. Th.M. Bronzwaer, leden, bijgestaan door mr. R. Bongaerts, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen deze beslissing is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van deze beslissing schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt deze beslissing binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.